

Alicja Szałagan

"Proza Michała Choromańskiego", Seweryna Wysłouch, Wrocław 1977 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 20/4 (66), 197

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ WYSKIEL Wojciech: Świat i język w dziele Brunona Schulza.
"Ruch Literacki" 1977 nr 2 s. 119-135.

Autor stawia tezę, że pytanie o sens przedsięwzięcia artystycznego Schulza odśladania charakterystyczny dla narratora tej prozy sposób posługiwania się słowem - relacjonowania pewnej historii w określonej sytuacji i w określonym celu. Obserwuje też stosunek, jaki łączy w utworach Schulza to, co w ich obrębie jest prezentowane jako rzeczywistość, i to, co ma status słowa. Przy opisie twórczości pisarskiej wprowadza autor kategorię techniki wariacyjnej, co pozwala wydobyć m.in. związki dzieła Schulza z myślą Heideggera, widoczne w koncepcji poety-maga i przekonaniu o ontologicznej jedności słowa i świata. Elementem strukturalnym twórczości autora "Sanatorium pod klepsydrą" jest problematyka alienacyjna. Odniesieniem tekstu Schulza są różnego rodzaju sytuacje alienacyjne.

BP/66/73

M. Z.

/II/ WYSŁOUCH Seweryna: Proza Michała Choromańskiego. Wrocław 1977, Oss., PAN. Kom. Nauk o Literaturze Polskiej. Rozprawy Literackie 20, ss. 172, zł 33,-

Rozprawa o twórczości Michała Choromańskiego jest próbą całościowego ujęcia wiodącej tu problematyki. Celem autorki jest analiza, interpretacja oraz określenie specyfiki prozy autora "Zazdrości i medycyny". W poszczególnych rozdziałach omówiono kolejno zagadnienia: dobro i konflikt płci jako manifestacja tradycji modernistycznej, nawiązanie i pozycja wobec dominujących nurtów powieści dwudziestolecia: psychologicznego i środowiskowego, polemika z konwencją realistyczną w literaturze w imię funkcji ludzkiej oraz jej odbicie na poziomie wewnątrztekstowej komunikacji.

BP/66/74

A. Sz.